

La 1928 o venit o fanfară de la Ohaba, de la 10-15 km; oameni gospodari or avut fanfară și pe urmă or venit la noi în comună la o nuntă și pe urmă din ianuarie ai noștrii, tata, mama și alți gospodari au zis să facem și noi fanfară. Am dat 16.000, 1000 de persoană și am cumpărat instrumentele. Eu am fost la trompetă. O trebuit să dăm la cel care ne-a învățat grâu.

R: - Cine v-a învățat?

Unul care a fost la armată plutonier major. Două cancani am plătit că ne-a învățat și el avea și birt și dugheană. Și noi acolo am fost greco-catolici, ortodocșii au făcut la el școală și noi într-o casă care a fost a nimănu. Dar ne-am dus și noi seara acolo și gospodari din familiile din sat au venit să asculte cum am învățat noi notele. Cel care ne-o învățat o zis: “după ce vrei să te pun să cânti, după buzele tale să te pun sau la trompetă? Nu te pun la clarinet.”. Și eu am zis că nici nu-mi trebuie clarinet. Am mai avut un coleg, dar ăla o fost mai slab și pe urmă cu el am continuat.

Apoi o venit Paștele. El către tata n-o fumat, dar el era fumător; rugă mare, am cântat toată fanfara la un loc, am fost oameni de treabă. Și eu acum voiam să fumez și eu, tata meu era vizavi de mine și aprind țigara și tata n-o spus nimic dar mama... Am cântat la rugă două zile, am fost domni, tata m-a văzut că fumez și o zis: “mă, și eu fumez, poți să fumezi dacă ai bani!”. Și știi dumneata câtă lume o fost acolo? Doamne! Avem unguri lângă noi și toți or cântat acolo și lumea o fost mulțumită și toți am fost copii frumoși.